

hvis Tale aabenbarede en væsentlig Afvigelse fra det ærede Medlem Hr. Pinstrups. Jeg takker det ærede Medlem Hr. Tange, fordi han erkender, at det Spørgsmaal, vi behandler, er et vigtigt Spørgsmaal, det vigtigste Spørgsmaal. Jeg takker, fordi han erkender, at her er det ikke eller burde i hvert Fald ikke være en Kamp mellem to store Teorier, her burde det være en ærlig Stræben efter at finde Midler og Veje, der kan redde en Del af vort Lands Befolkning fra Undergang. Det ærede Medlem Hr. Tanges Betragtninger var i vid Udstrækning rigtige og kun glædelige, fordi de viser, at der dog indenfor Venstre ikke er fuldkommen tomt for sund Fornuft. Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem Hr. Tange i, at det er meningsløst og skadeligt, at man, saa snart der er Tale om ekstraordinære Foranstaltninger, som en Situation kræver, saa drives den, der vover at tale om noget saadant, enten til den ene eller den anden Pol, som det ærede Medlem sagde; fuldkommen meningsløst, skadeligt for Landet og de Erhverv, det drejer sig om, og virkelig heller ikke hverken til Anseelse eller Ære for den danske Rigsdag. Det ærede Medlem har forhaabentlig holdt en lignende Tale som den, han holdt her for det høje Ting, i sit Parti. Jeg er paa det rene med, at den ikke har gjort Virkning endnu. Han maa gentage den; et Par Gange om Dagen vil ikke være for meget. Saa er det muligt, at der efterhaanden dæmmer en Forstaaelse.

Det ærede Medlem sagde rigtigt om det Ændringsforslag, der her foreligger fra os, at vi heri havde peget paa Veje, ogsaa uden Told, som han dog for sin Del ansaa for Veje, som var værd at undersøge. Ja, men hvor var Venstre i Efteraaret 1926? Da forelaa de samme Anvisninger, Forslag om de samme Veje afstukne og uden Toldforanstaltninger. Hvor var Venstre da? Det mødte under den nuværende Handelsministers Ledelse og sagde nej og atter nej og fejdede det hele ned af Bordet og frydede sig saare, da den Gerning var overstaaet. Hvad bliver Resultatet? sagde det ærede Medlem Hr. Tange. Ja, det synes jeg han skal spørge Venstre om. De er dog de nærmeste til at angive Resultatet; de har Regeringsmagten, Æren og Ansvar. At det ærede Medlem ikke ser lyst paa det borgerlige Samarbejde mere, kan jeg særdeles vel forstaa; det er der forhaabentlig ikke ret mange, der gør i Øjeblikket.

Hermed er jeg vist egentlig færdig med, hvad jeg vil kalde Realiteterne i den

Diskussion, der har fundet Sted. Men der er ogsaa faldet en Del Slagord, nogen Dialektik, Hykleri og Fraser, som ogsaa maa tages i Betragtning nu, da Valgkampen aabenbart er inde. Jeg forstod af Handelsministeren, at saadant var Tilfældet, derfor maa jeg sige nogle Ord til den højtærede Minister og andre Medlemmer, der har udtalt sig.

Den højtærede Minister gentog atter Historien om min Regering, der havde siddet i 2½ Aar med stadig stigende Arbejdsløshed, hvilket dog ikke er helt rigtigt, men lad det nu ogsaa passere. Vi havde imidlertid ikke blot den stigende Arbejdsløshed, men vi sad uvirksomme overfor den, sagde den højtærede Minister. Den højtærede Minister ved jo godt, at denne Tale er ikke rigtig, for at bruge et mildt Udtryk. Den højtærede Minister ved det særdeles vel, ved det bedre end alle andre indenfor Venstre, som maaske kan have glemt det; men han var Ordfører i alle Erhvervsspørgsmaal og kan derfor neppe have glemt, at baade i 1924, i 1925 og to Omgange i 1926 forelaa en Række Forslag om forskellige Foranstaltninger sigtende til at ophjælpe Erhvervene, sigtende til at skaffe Arbejde i Byerne og paa Landet, sigtende til at skaffe Støtte til den Del af Landbruget, som paa pegede visse Foranstaltninger at være nødvendige, sigtende endelig til andre Foranstaltninger nødvendige til Byernes Ophjælpning. Den højtærede Minister kan ikke have glemt alt dette, kan ikke have glemt den Rolle, han selv spillede, da Arbejdskommissionens Betænkning forelaa her — det var vist i 1925 —, en enstemmig eller saa godt som enstemmig Betænkning, der anviste en Række Veje, som sigtede til at skaffe Arbejde, Beskæftigelse til en Del af Befolkningen. Den højtærede Minister bidrog den Gang som Ordfører mere end nogen anden til at hindre det gode Resultat, som Arbejdskommissionen havde tilsigtet; takket være den nuværende højtærede Handelsministers Virksomhed ved den paagældende Lejlighed blev der blot et lille Misfoster ud deraf.

Den højtærede Minister endte denne Del af sin Tale med at sige, hvad han vist ogsaa har sagt nogle Gange før, at saa løb vi fra Ansvar. Ja, jeg har før sagt, at begge Dele kan formodentlig ikke være rigtige, det, der saaledes siges, og det, der stod i Venstres Presse, hvor det udtrykkelig blev udbasuneret, at vi var styrtet ved en Afstemning. Og hvad var det, vi gjorde? Ja, vi sagde, at vi ansaa